

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 20-118/AL/NN

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden van 22 februari 2021

in de zaak 20-118/AL/NN

naar aanleiding van het verzet tegen de beslissing van de plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline van 26 mei 2020 op de klacht van:

klager

over

verweerder

mr. C.A.M. Lutikhuis, in zijn hoedanigheid van deken van de orde van advocaten in het arrondissement Overijssel

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 16 mei 2019 heeft klager bij de voorzitter van het Hof van Discipline een klacht ingediend over verweerder in zijn hoedanigheid van deken van de orde van advocaten in het arrondissement Overijssel.

1.2 De voorzitter van het Hof van Discipline heeft bij beslissing van 31 mei 2019 de deken van de orde van advocaten in het arrondissement Noord-Nederland aangewezen om onderzoek naar de klacht tegen verweerder te doen.

1.3 Op 14 februari 2020 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk 2019 KNN077 van de deken ontvangen.

1.4 Bij beslissing van 26 mei 2020 heeft de plaatsvervangend voorzitter van de raad (hierna ook: de voorzitter) de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Deze beslissing is op dezelfde dag verzonden aan partijen.

1.5 Op 18 juni 2020 heeft klager verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter. De raad heeft het verzetschrift op dezelfde dag ontvangen.

1.6 Het verzet is behandeld op de zitting van de raad van 14 december 2020. Daarbij waren klager en verweerder aanwezig.

1.7 De raad heeft kennisgenomen van de beslissing van de voorzitter waartegen het verzet is gericht, van de stukken waarop de voorzittersbeslissing is gebaseerd en van het verzetschrift.

2 VERZET

2.1 De gronden van het verzet houden, zakelijk weergegeven, het volgende in:

2.2 De voorzitter heeft in de beslissing van 26 mei 2020 in meerdere opzichten een onjuiste maatstaf gehanteerd. De redenering van de voorzitter komt namelijk feitelijk neer op een marginale toetsing van het aan de deken verweten gedrag. Zulks ten onrechte, zoals al blijkt uit de door de voorzitter in de beslissing aangehaalde uitspraken van het Hof van Discipline. Verweerder heeft tevens gewezen op de uitspraak van het Hof van Discipline van 8 mei 2020 (ECLI:NL:TAHVD:110), waarin is overwogen dat ook als een advocaat optreedt in een andere hoedanigheid dan die van advocaat, de tuchtrechter dat optreden niet slechts marginaal, maar volledig dient te toetsen.

2.3 De geldende maatstaf is in meerdere opzichten onjuist toegepast, mede doordat de voorzitter is uitgegaan van onjuiste feiten, althans toepassing van de geldende maatstaf niet kan en mag leiden tot het oordeel dat de klacht (op alle onderdelen) kennelijk ongegrond is. Het dubbel heffen van griffierecht is niet op een lijn met de wetgeving en valt dan ook buiten de grenzen van de gestelde beleidsvrijheid. Verder is de visie die de deken op de klacht heeft gegeven dermate onjuist en onvolledig dat de voorzitter niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat de klacht hierover kennelijk ongegrond is.

2.4 Tegen de vaststaande feiten en de klachtomschrijving komt klager in verzet niet op.

3 FEITEN EN KLACHT

3.1 Voor de vaststaande feiten en de omschrijving van de klacht verwijst de raad naar de beslissing van de voorzitter.

4 BEOORDELING

4.1 Voordat de raad de klacht inhoudelijk kan beoordelen moet sprake zijn van een gegrond verzet. Een verzet is alleen gegrond als in redelijkheid moet worden betwijfeld of de beslissing van de voorzitter juist is. Twijfel kan bijvoorbeeld bestaan als de voorzitter een verkeerde maatstaf (toetsingsnorm) heeft toegepast of de beslissing heeft gebaseerd op onjuiste of onvolledige feiten.

4.2 De raad is met klager van oordeel dat het optreden van een advocaat in een andere hoedanigheid dan die van advocaat een volledige toetsing door de tuchtrechter vergt. Dit laat echter onverlet dat de deken bij zijn werkzaamheden ingevolge de "*Leidraad dekenale klachtbehandeling*" beleidsvrijheid toekomt en dat hij pas tuchtrechtelijk verwijtbaar handelt indien hij zich binnen die beleidsvrijheid dusdanig heeft gedragen dat daardoor het vertrouwen in de advocatuur is geschaad. De voorzitter heeft het optreden van verweerder volledig getoetst aan deze norm, die voor verweerder in zijn hoedanigheid van deken ruime grenzen kent. De voorzitter heeft naar het oordeel van de raad dan ook de juiste maatstaf gehanteerd.

4.3 Naar het oordeel van de raad heeft de voorzitter aan de hand van deze maatstaf terecht geconcludeerd dat de klacht kennelijk ongegrond is. De visie van de deken is niet dusdanig onjuist en/of onvolledig dat hij daarmee het vertrouwen in de advocatuur heeft geschaad. Ten aanzien van het tweemaal heffen van het griffierecht oordeelt de raad dat de vraag of artikel 46e lid 1 Advocatenwet juist is toegepast in het midden kan blijven, aangezien een onjuiste toepassing niet zou kunnen leiden tot het oordeel dat verweerder daarmee het vertrouwen in de advocatuur heeft geschaad.

4.4 De raad is van oordeel dat de door klager aangevoerde verzetgronden niet slagen; de voorzitter heeft bij de beoordeling de juiste maatstaf heeft toegepast en heeft rekening gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden van het geval. Hij of zij heeft de klacht dus terecht en op juiste gronden kennelijk ongegrond bevonden.

4.5 Omdat het verzet tegen de beslissing van de voorzitter ook verder geen nieuwe gezichtspunten oplevert, is er geen plaats voor nader onderzoek naar de klacht. De raad zal het verzet daarom ongegrond verklaren.

BESLISSING

De raad van discipline verklaart het verzet ongegrond.

Aldus beslist door mr. J.U.M. van der Werff, voorzitter, mrs. H.H. Tan en M. Tijsseling, leden, bijgestaan door mr. W.E. Markus-Burger als griffier en uitgesproken in het openbaar op 22 februari 2021.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 22 februari 2021